

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 19. svibnja 2010.

Hodočašće Benedikta XVI. Gospi Fatimskoj

Draga braćo i sestre!

elim se danas zajedno s vama prisjetiti raznih etapa apostolskog putovanja koje sam ostvario proteklih dana u Portugalu, nošen prije svega osjećajem zahvalnosti prema Djevici Mariji, koja je prenijela svojim vidjeocima i hodočasnici snanu ljubav prema Petrovu nasljedniku. Zahvaljujem Bogu koji mi je dao mogućnost odati počast tome narodu, njegovu jeziku i slavnoj povijesti vjere i kršćanskog svjedočenja. Zato, kao što sam vas zamolio da pratite taj moj posjet molitvom, sada vam molim da mi se pridruite u zahvaljivanju Gospodinu za njegov sretan tijek i ishod. Njemu povjeravam plodove koje je donio i koje će dati crkvenoj zajednici u Portugalu i čitavom narodu. Ponavljam izraze svoje iskrene zahvalnosti Predsjedniku Republike, gospodinu Anibalu Cavaco Silvi i drugim predstavnicima dravne vlasti, koji su me primili s tolikom gostoljubivošću i sve priredili da sve moe proteći na najbolji mogući način. Sa snanim osjećajem, ponovno razmišljam o subraći biskupima portugalskih biskupija, koje sam imao radost zagrliti u njihovoj zemlji i bratski im zahvaljujem za sve ono što su učinili za duhovnu i organizacijsku pripremu moga posjeta kao i za veliki trud uloen u njegovo ostvarenje. Poseban pozdrav upućujem lisabonskom patrijarhu kardinalu Joséu da Cruz Policarpu, biskupima Leiria-Fatime mons. Antoniju Augustu dos Santos Martu i Porta mons. Manuelu Macariju do Nascimento Clementeu i njihovim suradnicima, kao i raznim tijelima biskupske konferencije na čelu s biskupom mons. Jorgeom Ortigom.

Tijekom čitavog putovanja, odranog prigodom desete obljetnice proglašenja blaenim malih pastira

Jacinte i Francisca, osjetio sam duhovnu potporu svoga ljubljenog prethodnika, sluge Bojega Ivana Pavla II., koji je Fatimu posjetio tri puta, zahvaljujući onoj "nevidljivoj ruci" koja ga je spasila od smrti u atentatu od 13. svibnja, ovdje na Trgu sv. Petra. Po svom dolasku u večernjim satima slavio sam misu u Lisabonu u divnom ozračju Terreiro do Paço, koji se nalazi tik uz rijeku Tago. Bio je to liturgijski skup slavlja i nade, oivljen radosnim sudjelovanjem mnogobrojnih vjernika. U glavnome gradu, iz kojeg su tijekom stoljeća polazili mnogi misionari da donesu evanđelje na mnoge kontinente, potaknuo sam razne sastavnice mjesne Crkve na snano evangelizacijsko djelovanje u raznim područjima društva, kako bi bili sijači nade u svijetu koji je često označen beznađem. Osobito sam pozvao vjernike da budu navjestitelji Kristove smrti i uskrsnuća, to srce kršćanstva, stoer i oslonac naše vjere i razlog naše nade. Mogao sam očitovati te osjećaje također tijekom susreta s predstavnicima svijeta kulture, koji je odran u Kulturnom centru u Belému. Tom sam prigodom iznio na vidjelo baštinu vrijednosti kojom je kršćanstvo obogatilo kulturu, umjetnost i tradiciju portugalskog naroda. U toj plemenitoj zemlji, kao i u svakoj drugoj zemlji duboko označenoj kršćanstvom, moguće je izgraditi budućnost bratskog dogovora i suradnje s drugim kulturnim stvarnostima, otvarajući se uzajamno iskrenom i smjernom dijalogu.

Otišao sam potom u Fatimu, gradić kojeg karakterizira ozračje stvarnog misticizma i u kojem se zamjećuje gotovo na opipljiv način Gospina prisutnost. Hodočastio sam zajedno s drugim hodočasnicima u to čudotvorno svetište, duhovno središte Portugala i odredište mnoštva ljudi iz najrazličitijih mjesta na svijetu. Nakon što sam se zaustavio u molitvenoj i ganutljivoj sabranosti u Kapeli ukazanja u Cova da Iria, prikazavši Svetoj Djevici radosti i nade kao i probleme i trpljenja čitavoga svijeta, u crkvi Presvetog Trojstva sam imao radost predsjedati Večernjom Blaene Djevice Marije. U tome velikom i suvremenom hramu, izrazio sam svoje iskreno poštovanje svećenicima, redovnicima, redovnicama, đakonima i sjemeništarcima koji su došli iz svih krajeva Portugala, zahvaljujući im za njihovo, često tiho i ne uvijek lako, svjedočenje kao i za njihovu vjernost evanđelju i Crkvi. U ovoj Svećeničkoj godini, koja se pribliava kraju, potaknuo sam vjernike da im na prvome mjestu budu pobono slušanje Boje riječi, duboko upoznavanje Krista, intenzivno slavljenje euharistije, promatrajući svijetli primjer svetog Arškog upnika. Nisam propustio povjeriti i posvetiti Presvetom Srcu Marijinu, pravom uzoru učenice Gospodnje, svećenike iz čitavoga svijeta.

U večernjim satima, s tisućama osoba koje su se okupile na velikom otvorenom prostoru pred svetištem, sudjelovao sam u sugestivnoj bakljadi. Bilo je to divno očitovanje vjere u Boga i pobonosti njegovoj i našoj Majci, izraeno moljenjem svete krunice. Ta molitva, tako draga kršćanskom puku, pronašla je u Fatimi središte iz kojeg se nezaustavljivo širila po čitavoj Crkvi i svijetu. "Bijela gospođa", u ukazanju od 13. svibnja, rekla je u svojem obraćanju troje malih pastira: "elim da molite krunicu svakoga dana". Moemo reći da su Fatima i krunica gotovo istoznačnice.

Moj posjet tome tako posebnom mjestu imao je svoj vrhunac u euharistijskom slavlju od 13. svibnja, na godišnjicu prvog ukazanja Gospe Francisca, Jacinti i Luciji. Ponavljajući riječi proroka

Izaije, pozvao sam to veliko mnoštvo okupljeno, s velikom ljubavlju i pobonošću, kod Gospinih nogu da se u punini raduju Gospodinu (usp. Iz 61, 10), jer je njegova milosrdna ljubav, koja prati naše putovanje na ovoj zemlji, izvor naše velike nade. Upravo je nadom ispunjena zahtjevna i istodobno utješna poruka koju je Gospa ostavila u Fatimi. To je poruka usredotočena na molitvi, na pokori i na obraćenju, koja gleda dalje od prijetnji, opasnosti i uasa povijesti, kako bi pozvala čovjeka da se uzda u Boje djelovanje, da gaji veliku nadu, da stekne iskustvo milosti Gospodnje kako bi se zaljubio u Njega, koji je izvor ljubavi i mira.

U tome pogledu, značajan je bio susret sa članovima udruga za socijalni pastoral, kojima sam ukazao na primjer dobrog Samarijanca te ih pozvao da izađu ususret najpotrebnijoj braći i sluje Kristu, promičući opće dobro.

Mnogi mladi uče vanost besplatnosti upravo u Fatimi, koja je škola vjere i nade, jer je također škola ljubavi i slujenja braći. U tome ozračju vjere i molitve odran je vaan i bratski susret s portugalskim biskupima, na završetku moga pohoda Fatimi: bio je to trenutak snanog duhovnog zajedništva, u kojem smo zajedno zahvalili Gospodinu za vjernost Crkve koja je u Portugalu i povjerali Djevici zajednička pastoralna očekivanja i brige. Te sam nade i pastoralne perspektive spomenuo također tijekom mise slavljenja u povijesnom i simboličkom gradu Portu, "gradu Djevice", posljednja etapa moga hodočašća u luzitanskoj zemlji. Veliko mnoštvo vjernika okupljeno u Avenida dos Aliadosu podsjetio sam na zadatak svjedočenja evanđelja u svim sredinama, dajući svijetu uskrslog Krista kako bi svaka situacija teškoće, trpljenja, straha bila preobraena, po Duhu Svetom, u prigodu za rast i ivot.

Draga braćo i sestre, hodočašće u Portugal je bilo za mene dirljivo i bogato iskustvo brojnih duhovnih darova. Dok mi ostaju trajno utisnute u umu i srcu slike s toga nezaboravnog putovanja, toplog i spontanog prijema, oduševljenja naroda, zahvaljujem Gospodinu jer je Marija, koja se ukazala troje pastira, otvorila u svijetu povlašteni prostor za susret s boanskim milosrđem koje ozdravlja i spašava. U Fatimi, Sveta Djevica poziva sve da promatraju zemlje kao mjesto našeg hodočašća prema konačnoj domovini, koja je nebo. U stvarnosti svi smo hodočasnici, trebamo Majku koja će nas voditi. "S tobom hodimo u nadi. Mudrost i poslanje" glasilo je geslo moga putovanja u Portugal. U Fatimi Blaena Djevica Marija nas poziva kročiti s velikom nadom, puštajući da nas vodi "mudrost odozgor", koja se očitovala u Isusu, mudrosti ljubavi, da donese u svijet Kristovo svjetlo i radost. Pozivam vas, zato, da se pridruite mojoj molitvi, moleći Gospodina da blagoslovi napore svih onih koji se, u tome ljubljenom narodu, posvećuju sluenju evanđelja i traenju pravoga dobra svakog čovjeka. Molimo usto da, po zagovoru Presvete Marije, Duh Sveti učini plodonosnim to apostolsko putovanje i oivi u čitavom svijetu poslanje Crkve, koju je Krist ustanovio da naviješta svim narodima evanđelje spasenja, mira i ljubavi.

Papin pozdrav hrvatskim hodočasnicima na hrvatskom:

Radosno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike. Dragi prijatelji, bez prestanka molite Gospodina

da pošalje svoga Duha Branitelja na vaše obitelji i upne zajednice, na Crkvu i čitav svijet te tako obnovi lice zemlje. Hvaljen Isus i Marija!